

[Madsen-Mygdal.]

hele den mægtige Forsamlings enstemmige Tilslutning — det har jeg læst alt sammen i „Social-Demokraten“. Og denne Tale var saa fortrinlig, at Statsministeren bagefter under stærkt Bifald, staar der, krævede dette udmærkede Foredrag trykt som Pjece og uddelt snarlig til ethvert Landsbybarn. Jeg formoder, at dette er sket, naar Statsministeren har paabudt det, og der er ikke Tvivl om, at alle Børn Landet over har læst denne Tale med den største Interesse. Men hvis de har fæstet Opmærksomheden ved Afsnittet om Ejendomsskatterne og der derved er vakt en Forventning i deres tilidsfulde Barnesjæle, saa, maa jeg sige, er Skuffelsen jo dobbelt nu, da hverken Landbrugsministeren eller det konservative Folkeparti har gjort nogen, som helst Indsats for at opfylde disse Forventninger.

Hvad sagde Landbrugsministeren om Ejendomsskatterne i denne udmærkede Tale? Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne oplæse nogle faa Linier. Den højtærede Landbrugsminister siger følgende:

„Nedsættelse af samtlige Skatter bliver til størst Gavn for de velhavende.“ Er det nu ikke ejendommeligt, at Landbrugsministeren for kun 4 Maaneder siden overhovedet har beskæftiget sig med en saadan Tanke: Nedsættelse af samtlige Skatter? Er det ikke ejendommeligt her, hvor man staar for, jeg kunde næsten sige, en Forhøjelse af samtlige Skatter? I den højtærede Landbrugsministers Sind har der gaaet denne Tanke om en Nedsættelse af samtlige Skatter — jeg vil sige, at det var ikke nogen daarlig Idé —, men han afviste Tanken i denne store Tale: det vilde kun blive til Gavn for de velhavende!

„Jeg tror derfor“, siger Landbrugsministeren, „at det er Ejendomsskatterne, der maa søges lettet. De store Ejendomme vil derved faa størst Lettelse, men de er jo ogsaa haardest ramte, og de, der har Formue og store Indtægter, vil jo kunne rammes gennem Dækning af Beløbet.“

Ja, saaledes udtalte Landbrugsministeren sig paa denne store Kongres, og han fik enstemmig Tilslutning, og Talen er uddelt, formoder jeg, efter Statsministerens Befaling til samtlige Børn Landet over. Det er jo klare Ord, der ikke er til at misfor-

staa. Men det har altsaa alligevel ikke været muligt for de Konservative at opnaa noget som helst i Retning af Ejendomsskatternes Nedsættelse. Det har ikke været muligt til Trods for denne Landbrugsministerens Forstaaelse og Velvillie at opnaa noget som helst i denne Henseende.

Det er et overmaade magert Resultat af Forhandlingerne paa dette overordentlig vigtige Omraade. Her, hvor Landbruget har en Særbeskatning i Sammenligning med alle andre Erhverv, her, hvor der opretholdes helt andre Skatteregler for Landbruget end for Byerhvervene, her burde der først og fremmest være sat ind. Jeg tillader mig at spørge dette Ting, om det dog ikke var bedre først at prøve paa at yde Retfærdighed overfor Landbruget i Stedet for at uddele Almisser, der langtfra opvejer den skattemæssige Uret, der begaas overfor Landbruget.

Jeg kommer saa til Afsnit C., der omhandler Tilvejebringelse af Midler til Kriseforanstaltninger, og her er jo ikke blot indbefattet denne Krisehjælp til Landbruget, men ogsaa den Arbejdsløshedsunderstøttelse, som er en ufravigelig Betingelse for, at der kan gives Krisehjælp til Landbruget.

Først foreslaas der her en ekstra Beskatning paa samtlige Indkomster, en Beskatning, der anslaas at ville give 17,2 Mill. Kr. Disse 17,2 Mill. Kr. udgør største Parten af de nye Skatter, der bringes i Forslag til Dækning af Understøttelserne til Landmændene og til de arbejdsløse. Denne Ekstraskat bestaar i Betaling af et ekstra Kvartals Indkomstskat til Staten.

Vi fra vor Side ønsker at nedlægge den alvorligste Indsigelse mod dette Forslags Berettigelse. Det er vor Opfattelse, en Opfattelse, som jeg ogsaa gav Udtryk for ved vore Kriseforslags Forelæggelse, at hvis Staten i en Overgangstid kommer til at paatage sig ekstraordinære Udgifter, maa Dækningen derfor først og fremmest søges tilvejebragt gennem Besparelser og eventuelt ved en Forøgelse af Luksusbeskatningen. Af Besparelser findes der i det foreliggende Forslag intet som helst udover de 2,3 Mill. Kr.s Besparelse paa Militærbudgetterne. Det er alt, hvad der spares. Derimod maa jeg indrømme, at der stilles enkelte Forslag om Forøgelse af